

In mijn bijdrage rep ik over een evacuatie vanuit Sliedrecht. Gelukkig is hier waarschijnlijk alleen maar sprake van geweest. Hoewel, na de bevrijding van Zuid-Nederland zou Sliedrecht met de Biesbosch voor de deur in de frontlinie komen te liggen. Dit zal de mensen niet ontgaan zijn en vertrok men naar elders. In een van mijn eerste jeugdherinneringen zie ik mijn familie nog met allerlei spullen vertrekken.(BL)

Naer m'n ome en tante in Gurrekom

'k Was denk 'n jaer of vier. 't Zal op 't end van d'n oorlog gewist zijn. De Duitsers zouwe 'n slotoffensief wille inzette en ons dijksie kwam, naer gezeed wier, in de frontlinie te legge. De nôôd was zôô hôôg gestege dat 'r al over 'n grôôte evakkewaosie naer 'n vaailig gebied gepraot wier. As ie nog 'n snotaopie ben, en van de naorighaaid waainig bewust, ving ie 't best spannend om mè je vaoder en moeder, je opoe, ome Jasper en tante Antjie te motte verhuize naer Gurrekom waer Ome Wim en Tante Teus weune. Voor mijn was 't een spannend avventuur, 'k zag d'n ernst d'r nie van in. Ome Jasper was al met d'n bakfiets vertrokke, vol met de eerste benôôdigheeje. 't Wier afwachte op 't saain van vertrek dà deur de gemêente zou worre gegeve. De daege gonge verbij en gelukkig kregge me te hore dat de evakkewaosie was afgeblaeze. Tja, as kleutertie was dat aailijk 'n teleurstelling om te hore. De ouweres zalle d'r zeker anders over gedocht hebbe!

'k Weet nie zeker of dut voorval zô 'n rol hà gespeuld i m'n leve dà 'k laeter, toe 'k 'n jaer of tien was, de naaiging had om tóch mor is op aage houtjie naer Gurrekom te gaon. Saome met 'n buurjonchie trok 'k de stoute schoene aan en zonder d'r iets over te zegge tege onze moeders reeje we op de fiets richting Gurrekom. De raais verliep hêêl verspoedig en nae 'n uurtie stinge me voor de deur bij Tante Teus die ondertusse in de Arkelstraet weunde. Daer hà ze zeker nie op gerekend. We wazze welkom, mor van heur gezicht was af te leze dà ze nie wis hoe ze dà vaarekentjie is mos wasse. Kon ze ons zôômor, nae 'n glaosie prik, weer naer

huis laete gaon? Tillefoon hà ze nie. Onze ouwers hadde zô 'n toestel ok nie en ja, 't wier 'n hêêle toestand om viao heur bure, de bure van onze ouweloï te beraaike. Uitaandelijk is 't wel gelukt, mor 't 'rôôkte thuis wel toe me weer in ons stoepie wazze aanbeland.

'n Jaer laeter mog 'k voor 't êêst gaon logere. Je raejt 't al: bij Tante Teus en Ome Wim. Ze hadde zellef gêên kaainder en ze vonge 't harstikke leuk om mijn is lekker te verwenne. Ze weunde in mijn ôôge in 'n hêêl grôôt huis waer ons aaige huis wel drie keer in kon. Spannend! Êêst 'n brêêje trap op. Dan 'n gangchie deur naer de grôôte weunkaomer en naer de slaepkaomer. Onderweeg daerheen nog 'n amparte keuke en dan nie te vergete de grôôte zolder. Hier had ome Wim, knutselaer as tie was, een echten douche aangelege. Dat was wat as ie net d'n taail ontgroeid was, en nò nie zôôlang klant was bij 't badhuis! Op de zolder was ok mijn slaepkaomertie. Sjonge, wat leek dà grôôt as ie 'n pleksie op de zolder và je aaige huis in de stoep gewend was. Oom en Tante maakte d'r 'n paor leuke daege van. Visse op de Linge, waotervlooie scheppe voor de tropische visse in 't aquarium, een tochie naer Slot Loevestaain en nie te vergete een ijsie bij Busaoto. Ik voelde me d'r zôô goed thuis dà 'k t'r, nae ruim 65 jaer, nóg mè veul plezier aan trugdenkt!

Besjaon